

ŚPIEWNIK KOŁĘD

10 tradycyjnych kolęd - duża czcionka

Wśród nocnej ciszy, Bóg się rodzi, Lulajże Jezuniu, Przybieżeli do Betlejem i inne - same słowa, czytelny układ, bez reklam.

Duże litery (17 pkt) i jedna kolęda na stronę - wygodne dla seniorów i do śpiewania przy słabszym świetle.

Teksty według: Kantyczki czyli zbiór najpiękniejszych kolęd i pastorałek, Kraków 1943 (domena publiczna, Wikiźródła), wybrane zwrotki.

1. Wśród nocnej ciszy	s. 3
2. Bóg się rodzi, moc truchleje	s. 4
3. Lulajże, Jezuniu	s. 6
4. Przybieżeli do Betlejem	s. 7
5. Gdy się Chrystus rodzi	s. 9
6. Pójdźmy wszyscy do stajenki	s. 11
7. Jezus malusieńki	s. 12
8. Anioł pasterzom mówił	s. 14
9. W żłobie leży	s. 15
10. Mizerna, cicha	s. 16

Pogrubione wersy to refren – śpiewa się go po każdej zwrotce. Wybraliśmy zwrotki najczęściej śpiewane w domu i w kościele; pełne teksty znajdziesz w Wikiźródłach.

Teksty według: Kantyczki czyli zbiór najpiękniejszych kolęd i pastorałek, Kraków 1943 (domena publiczna, Wikiźródła). Pisownię kilku wyrazów uwspółcześniono.

Wśród nocnej ciszy

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie Pasterze, Bóg się wam rodzi.
Czym prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pospieszajcie,
przywitać Pana.
2. Poszli znaleźli Dzieciątko w żłobie,
z wszystkimi znaki danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali,
a witając zawołali,
z wielkiej radości:
3. Ach, witaj Zbawco zdawna żądany!
Cztery tysiące lat wyglądany!
Na Ciebie króle, prorocy, czekali,
a Tyś tej nocy nam się objawił.

Bóg się rodzi, moc truchleje

1. Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
ma granice Nieskończony!
Wzgardzony okryty chwałą,
śmiertelny Król nad wiekami,
**A Słowo Ciałem się stało i mieszkało
między nami!**
2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście twoje,
wszedł między lud ukochany dzieląc z nim
trudy i znoje.
Niemąło cierpiał, niemąło,
żeśmy byli winni sami,
**A Słowo Ciałem się stało i mieszkało
między nami!**
3. W nędznej szopie urodzony,
żłób Mu za kolebkę dano. Cóż jest,
czym był otoczony? Bydło,
pasterze i siano. Ubodzy!
Was to spotkało,
witać Go przed bogaczami.
**A Słowo Ciałem się stało i mieszkało
między nami!**

4. Potem i króle widziani,
cisną się między prostotą,
niosąc dary Panu w dani: mirę,
kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało z wieśniaczymi
ofiarami!

**A Słowo Ciałem się stało i mieszkało
między nami!**

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław krainę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie,
wspieraj jej siłę swą siłą,
dom nasz i majątność całą,
i Twoje wioski z miastami.
**A Słowo Ciałem się stało i mieszkało
między nami!**

Lulajże, Jezuniu

1. Lulajże Jezuniu, nasza perełko,
lulaj ulubione nam pieścidełko.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**
2. Zamknijże znużone płaczem powieczki,
utulże zemdlone płaczem wardżeczki.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**
3. Lulajże piękniuchny nasz Aniołeczku,
lulajże wdzięczniuchny świata Kwiateczku.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**
4. Lulajże Różyczko najozdobniejsza,
lulajże Lilijko najprzyjemniejsza.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**
5. Lulajże przyjemna oczom Gwiazdeczko,
lulaj najśliczniejsze świata Słoneczko.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**
6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy,
Ciebie tu na ziemi kochać będziemy.
**Lulajże Jezuniu, lulajże lulaj,
a ty go Matulu w płaczu utulaj.**

Przybieżeli do Betlejem

1. Przybieżeli do Betlejem pasterze,
grając skocznie Dzieciąteczku na lirze:

**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**

2. Oddawali swe ukłony w oborze,
Tobie z serca ochotnego o Boże!

**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**

3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
których oni nie słyszeli, jak żywi.

**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**

4. Dziwili się na powietrzu muzyce,
i myśleli: „Co to będzie za Dziecię?”

**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**

5. Któremu się wół i osioł kłaniają,
Trzej królowie podarunki oddają?
**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**
6. I Anieli gromadami pilnują,
Panna czysta i z Józefem piastują.
**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**
7. Poznali Go Mesjaszem być prawym,
narodzonym dzisiaj Panem łaskawym.
**Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!**

Gdy się Chrystus rodzi

1. Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi,
ciemna noc w jasnościach promienistych
brodzi.

Aniołowie się radują,
pod niebiosy wyśpiewują:

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

2. Mówią do pasterzy,
którzy trzód swych strzegli,
aby do Betlejem czym prędzej pobiegli.
Bo się narodził Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

3. O niebieskie duchy i posłowie nieba,
powiedzcież wyraźniej,
co nam czynić trzeba.
Bo my nic nie pojmujemy,
ledwo od strachu żyjemy.

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

4. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
zaraz do Betlejem śpiesznie pobieżeli.
I tak zupełnie zastali,
jak im Anieli zeznali.

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

5. Stanąwszy na miejscu,
pełni zadumienia,
iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia:
padli przed Nim na kolana i uczcili swego
Pana.

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

6. Nareszcie,
gdy pokłon Panu już oddali,
z wielką wesołością do swych trzód wracali:
że się stali być godnymi,
Boga widzieć na tej ziemi.

**Gloria, gloria,
gloria in excelsis Deo.**

Pójdźmy wszyscy do stajenki

1. Pójdźmy wszyscy do stajenki,
do Jezusa i Panienki!
Powitajmy Maleńkiego i Maryję,
Matkę Jego.
2. Witaj Jezu ukochany,
od Patryjarchów czekany,
od Proroków ogłoszony,
od narodów upragniony.
3. Witaj Dziecineczko w żłobie,
wyznajemy Boga w Tobie,
coś się narodził tej nocy,
byś nas wyrwał z czarta mocy.
8. O szczęśliwi pastuszkowie,
któż radość waszą wypowie!
Czego ojcowie żądali,
wyście pierwsi oglądali.
13. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię,
niech Cię kochamy nad życie;
niech miłością odwdzięczamy, miłość,
której doznawamy.

Jezus malusieńki

1. Jezus malusieńki, leży nagusieńki:
płacze z zimna,
nie dała Mu Matusia sukienki.
2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła,
w który Dziecię uwinąwszy,
siankiem Go okryła.
3. Nie ma kolebeczki, ani poduszeczki,
we żłobie Mu położyła siana pod główeczki.
4. Dziecina się kwili, Matusieńka: lili,
w nóżki zimno, żłóbek twardy,
stajenka się chyli.
5. Matusia truchleje,
serdeczne łzy leje, o mój Synu!
wola Twoja, nie moja się dzieje.
6. Przestań płakać proszę,
bo żalu nie zniosę,
dosyć go mam z męki Twojej,
którą w sercu noszę.
7. Pokłon oddawajmy, Bogiem Go wyznajmy,
to Dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.

8. Niech Go wszyscy znają,
serdecznie kochają,
za tak wielkie poniżenie chwałę Mu oddają.

Anioł pasterzom mówił

1. Anioł pasterzom mówił,
Chrystus się wam narodził,
w Betlejem nie bardzo podłym mieście,
narodził się w ubóstwie,
Pan wszego stworzenia.
2. Chcąc się dowiedzieć tego,
poselstwa wesołego,
bieżeli do Betlejem skwapliwie,
znaleźli Dziecię w żłobie,
Maryję z Józefem.
3. Taki Pan chwały wielkiej,
uniżył się Wysoki,
pałacu kosztownego żadnego,
nie miał zbudowanego,
Pan wszego stworzenia.

W żłobie leży

1. W żłobie leży, któż pobieży,
kolędować małemu,
Jezusowi Chrystusowi,
dziś do nas zesłanemu? Pastuszkowie,
przybywajcie,
Jemu wdzięcznie przygrywajcie,
jako Panu naszemu.
2. My zaś sami z piosneczkami za wami
pośpieszymy.
A tak,
tego Maleńkiego niech wszyscy zobaczymy.
Jak ubogo narodzony,
płacze w stajni położony,
więc Go dziś ucieszymy.
3. Najprzód tedy niechaj wszędy zabrzmie świat w
wesołości,
że posłany nam jest dany Emanuel w niskości.
Jego tedy przywitajmy,
z Aniołami zaśpiewajmy:
„Chwała na wysokościach!”

Mizerna, cicha

1. Mizerna, cicha, stajenka licha,
pełna niebieskiej chwały, oto,
leżący przed nami,
śpiący w promieniach, Jezus mały.
2. Nad nim Anieli w locie stanęli,
i pochyleni klęczą, z włosy złotymi,
z skrzydły białymi,
pod malowaną tęczą.
5. Długo czekali, długo wzdychali,
aż niebo rozgorzało. Piekło zawarte,
niebo otwarte,
Słowo Ciałem się stało.
6. Śpi jeszcze, senne,
Dziecię promienne,
w ciszy ubogiej strzechy.
Na licach białych, na ustach małych,
migają się uśmiechy.
8. Hej, ludzie prości, Bóg z nami gości,
skończony czas niedoli!
On daje siebie, chwała na niebie,
mir ludziom dobrej woli.